

Op Eerste Kerstdag van 1914 wordt in het kleine dorpje Elgin, ergens tussen Ottawa en Toronto, Benjamin Gore geboren. Hij is en blijft het enig kind van Alexander en Elizabeth. Overigens is er een document dat als geboortjaar 1911 vermeld.

Tot zijn 13e zit hij op school. En zoals zoveel plattelandskinderen gaat hij vanaf zijn 15e aan het werk op het land. Twee dagen voor zijn 17e verjaardag overlijdt zijn vader.

Misschien heeft Ben op 20 mei 1939 een glimp van Koning George VI en Koningin Elizabeth opgevangen toen ze een kleine tour maakten in de regio tijdens hun staatsbezoek aan Canada.

Al vrij snel na het uitbreken van de oorlog, namelijk op 14 juni 1940 meldt hij zich vrijwillig aan bij het Canadese leger. Dat doet hij niet in het Franstalige Quebec waar hij bij een melkveehouder woont in South Hull, Quebec, maar in het Engelstalige Ontario. Hij hoeft daarvoor alleen maar de Ottawa-rivier over te steken, een trip van zo'n 15 km.

Behalve dat hij brildragend is en zijn blindedarm is verwijderd toen hij 18 was, is hij gezond. Hij is 1,80 m lang, heeft blond haar en blauwe ogen. Zijn servicenummer is C40188 en hij wordt als guardsman (soldaat) ingedeeld bij de Governor General's Foot Guards.

Half februari 1941 is hij bij het uitstappen van de legertrein op het ijs uitgegleden en op zijn knie gevallen. Daardoor werd deze erg dik en pijnlijk. Het bleek te gaan om een verrekking van de kruisband. Hiervoor werd hij in diverse militaire hospitalen behandeld van eind februari tot begin mei 1941. Hij geeft aan daarna weer normaal te kunnen lopen en traplopen.

Of de kwetsuur aan zijn knie verder een rol heeft gespeeld in zijn militaire carrière is niet helemaal duidelijk. Het is in ieder geval opvallend dat hij vaak verandert van eenheid. Zo wordt hij maart 1942 ingedeeld bij de New Brunswick Rangers en slechts een paar maanden later, in november 1942, gaat hij naar de Army School of Administration.

Vervolgens wordt hij in januari 1943 als sapper (genist) ingedeeld bij de Royal Canadian Engineers. De genie dus. Hij volgt vanaf dan een opleiding bij het Canadian Ordnance Corps Training Centre. Daar wordt hij onderwezen in wapens en munitie. In die eenheid wordt hij op 7 oktober 1943 gepromoveerd tot Lance Corporal (korporaal).

Na 4,5 jaar training in Canada gaat ook hij ingezet worden voor de strijd in Europa. Zijn dertigste verjaardag brengt hij door aan boord van een troepschip ergens op de Atlantische Oceaan.

Op dat moment, eind 1944, na o.a. de zware gevechten in Vlaanderen en Zeeland, had het Canadese leger behoefte aan versterkingen in de voorste linie. En zo werd Ben weer "omgeschoold" en wordt hij in het vervolg ingezet als infanterist. Bij aankomst in het Verenigd Koninkrijk gaat hij eerst in opleiding bij het Canadian Infantry Training Regiment. Er wordt haast gemaakt met de versterkingen wat blijkt uit het feit dat hij op 11 februari 1945 per vliegtuig vervoerd wordt richting het front.

Mannen van het Algonquin Regiment, omgeving Hochwald, 1 maart 1945

Vanaf 5 maart 1945 wordt hij ingedeeld bij wat zijn laatste eenheid zou worden; het Algonquin Regiment. Dat regiment neemt op dat moment deel aan Operation Blockbuster en bevindt zich in de omgeving van Udem, in het Rijnland (D). Ze stuiten daar op felle Duitse tegenstand in een poging de Rijn te bereiken. Na een verdiende rustperiode bezetten ze op 2 april 1945 de frontlijn bij Lochem. Op 5 april worden ze door een juichende menigte als bevrijders ingehaald in Almelo.

Het regiment trekt verder naar het noordoosten, Duitsland in. Op 10 april stuiten ze op het Küstenkanaal. Als tank-obstakel werd het kanaal opgenomen in uitgebreide Duitse verdedigingsplannen om de belangrijke Noordzeehavens te beschermen en als "buitenste verdedigingslinie van de vesting Wilhelmshaven". Op de noordelijke oever van het Küstenkanaal bij Edewechterdam, nemen de Duitsers sinds begin april hun defensieve posities in.

Al in de eerste helft van april hadden Duitse pioniers alle kanaalbruggen sloop klaar gemaakt. Op 11 april werd

burgers gevraagd hun huizen te verlaten en dekking te zoeken in de omliggende heidevelden. Op 15 april, toen het front naderde, bliezen de Duitsers de Edewechterdammerbrug op en daarmee de enige begaanbare kanaalovergang.

Op 16 april 1945 bereikte de 4th Panzer Division van het 1st Canadian Army vanuit Friesoythe via Edewechterdamm de zuidoever van het Küstenkanaal. Om de Canadese militaire voertuigen in staat te stellen op te rukken op de verwoeste "Edewechter Dam", en om de bevoorrading van troepen te verzekeren, werd het puin van de verwoeste stad Friesoythe gebruikt. Het puin werd gebruikt om begaanbare wegen te creëren en granaattracters te vullen. De stad Friesoythe bestond na de geallieerde vergeldingsactie nog slechts uit zes woongebouwen, het gemeentehuis en de kerk.

De door de Duitsers opgeblazen Edewechterdammerbrug over het Küstenkanaal

In de nacht van 17 april 1945 slaagde het Algonquin Regiment erin om op de noordelijke oever van het kanaal, ongeveer 200 m ten westen van de opgeblazen kanaalbrug een bruggenhoofd te bouwen. Door toedoen van Duitse tegenaanvallen vallen er 11 Canadese en 76 Duitse doden.

Uit het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment van 18 April 1945: "Bij het eerste licht zagen we vele vijandelijke doden in het gebied waar afgelopen nacht slag was geleverd en in de loop van de dag werden 76 Duitsers begraven in dit gebied. Tot aan de terugtrekking van de C-compagnie sneuvelden 7 man en werden er 15 gewond. Er waren nog meer slachtoffers, waaronder enkele vermisten."

In de ochtend van 19 april konden pioniers een tijdelijke brug over het kanaal voltooien, waarop tanks, artillerie en transportvoertuigen de betwiste noordelijke oever konden bereiken. In de ochtend van 18 april waren alle drie de Canadese infanteriecompagnieën met succes overgestoken naar de noordelijke oever.

Bij deze Canadese gesneuvelden rondom het bruggenhoofd Edewachterdamm is ook Ben Gore. Na 4,5 jaar door het leger voor diverse functies te zijn opgeleid, vind hij als infanterist na 2 maanden frontdienst de dood in Duitsland.

Pte. Ben Gore

Seeley's Bay Soldier Is Killed in Action

Word has been received by Allen Craig of 1182 Wellington street, that Pte. Ben Gore, 31-year-old son of Mrs. Elizabeth Gore of Seeley's Bay, was killed in action in April. Pte. Gore was killed while fighting with the Algonquin Regiment overseas. He served in Italy and in Germany. Pte. Gore joined the GGFG in Ottawa at the outbreak of the war. After training at Camp Borden and Debert, NS, he was transferred to the RCE. He went overseas in Dec. of 1944.

Dit krantenartikel maakt melding van de dood van Ben Gore. Het doet voorkomen dat hij afkomstig is uit Seeley's Bay. Maar dat was op dat moment de woonplaats van zijn moeder.

Ben Gore werd begraven in Friesoythe in een vrij grote tijdelijke Canadese begraafplaats met 106 andere militairen.

Op 9 maart 1945 vindt hij zijn laatste rustplaats op de Canadese Begraafplaats in Holten in plot 6, rij F, graf 8.

De tekst op zijn grafsteen luidt als volgt: "IN ALL THESE THINGS WE ARE MORE THAN CONQUERORS THROUGH HIM THAT LOVED US"

